

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/48/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522201381
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8522201381.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Jany Jančíkovej, v spore žalobcu: A. B., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. XXX/XX, B., proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, B., právne zastúpený JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, o určenie spôsobu užívania nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C/72/2022-139 zo dňa 09.04.2024, takto

rozhodol:

I. Súd pokračuje v konaní s dedičmi žalobcu: 1. A. A. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, 2. G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/X, B..

II. Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

III. Mení rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva.

IV. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Predmetom podanej žaloby bolo uloženie povinnosti žalovanému vydať žalobcovi kľúče od bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na ulici C. v B., súp. č. XXX, postaveného na parcele XXX/XX, vedeného na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, obec B., kat. územie B., zapísaného na LV č. XXXX (ďalej aj ako „byt“), a umožniť žalobcovi užívanie bytu v jednej izbe a užívanie spoločných priestorov bytu, teda chodbu, kuchyňu, WC a kúpeľňu.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

3. Súd prvej inštancie nepovažoval za sporné, že strany sporu boli podielovými spoluvlastníkmi bytu, taktiež nebytového priestoru, vchod č. X, poschodie č. X, ako aj ich podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a na pozemku, na ktorom bytový dom stojí. Strany sporu boli ďalej podielovými spoluvlastníkmi nebytového priestoru vo vchode č. X, poschodie č. X bytového domu a jeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a na pozemku, na ktorom bytový dom stojí.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp.zn. 3C/10/2023 súd rozsudkom zo dňa 29.11.2023 rozhodol, cit.:

I. „Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam vedeným na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, okres C. H., obec B., kat. územie B., zapísaným na LV č. XXXX, a to k parcele registra „I.“ parcelné č. XXX/XX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 446 m², k bytu č. XX, vchod X na X. poschodí XX bytovej jednotky, súpisné č. XXX postaveného na pozemku parcelné č. XXX/XX, ako aj k podielu tohto bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na príslušenstve a spoluvlastníckemu podielu k pozemku v podiele 669/10000.

II. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, okres C. H., obec B., kat. územie B., zapísanej na LV č. XXXX, a to k nebytovému priestoru, vchod X, poschodie X, súpisné číslo XXX, ako aj k podielu tohto priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele 423/10000.

III. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, okres C. H., obec B., kat. územie B., zapísanej na LV č. XXXX, a to k nebytovému priestoru číslo X, vchod X, poschodie X, súpisné číslo XXX, ako aj k podielu tohto priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku 163/10000.

IV. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobcu D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, spoluvlastnícke podiely žalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX B., adresa na doručovanie písomnosti XXX XX J. K. XXX, štátny občan SR, na nehnuteľnostiach vedených na Okresnom úrade Stará Ľubovňa, katastrálny odbor, okres C. H., obec B., katastrálne územie B. zapísaných na LV č. XXXX, a to parcelu registra „I.“, parcelné č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 446 m², byt č. XX, vchod X, na X. poschodí XX bytovej jednotky, súpisné č. XXX postaveného na pozemku parcelné č. XXX/XX, podiel tohto bytu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na príslušenstve a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v podiele 669/10000, nebytový priestor vchod X, poschodie X, súpisné číslo XXX, podiel tohto priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele 423/10000, nebytový priestor číslo X, vchod X, poschodie X, súpisné číslo XXX, ako aj podiel tohto priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele 163/10000.

V. Žalobca je p o v i n n ý na vyrovnanie podielu žalovaného uhradiť žalovanému sumu 10.400 eur lehotu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Voči rozsudku strany sporu nepodalí odvolanie, preto rozsudok vo veci 3C/10/2023 nadobudol právoplatnosť dňa 23.02.2024 a vykonateľnosť dňa 26.03.2024. Výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktorých užívania sa žalobca domáha v tomto konaní, sa tak stal žalovaný D. B. v 1/1 tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku.“

5. Z aktuálneho LV č. XXXX k.ú. B. súd zistil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania a ktorých užívania sa žalobca domáhal, je žalovaný.

6. V nadväznosti na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie konštatoval, že v dôsledku právoplatnosti rozsudku sp.zn. 3C/10/2023 žalobca už nie je spoluvlastníkom nehnuteľností, ktorých užívania sa domáha, a preto nie je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby. Ohľadne svojich skutkových tvrdení neunesol žalobca dôkazné bremeno, čo predstavuje jeho procesný neúspech v spore, s následkom zamietnutia žaloby.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

8. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, považujúc napadnutý rozsudok za nezákonný, protiústavný, zasahujúci do práva na obydlie. Uviedol, že žaloba bola podaná ešte v roku 2022, súd však nebol schopný rozhodnúť do dvoch rokov, teda v čase, keď žalobca bol ešte aktívne legitimovaný na podanie žaloby a bol v práve. Napadnutým rozsudkom tak žalobca stratil poslednú nádej na zabezpečenie si dôstojného bývania v starobe, ešte aj zo sumy 10.400,- eur mu súd stiahol trovy konania vo výške 4.400,- eur.

K výroku o trovám konania žalobca namietal, že ak by súd rozhodol o žalobe v primeranej lehote, žalobe by vyhovel. Naproti tomu, rozhodnutím vydaným až po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 3C/10/2023 bol žalobca pripravený o byt, čo odvolateľ považuje za nezákonné a zmätočné.

Keďže súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, napadnutý rozsudok navrhol žalobca v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že ďalšie konanie v predmetnej veci by bolo nehospodárne a neefektívne, keďže podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo zrušené, a teda žalobca už nie je podielovým spoluvlastníkom. Navyše, samotný súd vo výzve zo dňa 14.10.2024 oznámil, že žalobca dňa XX.XX.XXXX zomrel. S poukazom na uvedené navrhol žalovaný konanie zastaviť.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj ako „CSP“), pristúpil po predložení veci prednostne k vysporiadaniu sa s procesnými podmienkami konania, reflektujúc pritom preukázanú skutočnosť, že žalobca dňa XX.XX.XXXX zomrel.

11. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

12. Podľa § 7 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Túto spôsobilosť má aj počaté dieťa, ak sa narodí živé. Smrťou táto spôsobilosť zanikne. Ak smrť nemožno preukázať predpísaným spôsobom, súd fyzickú osobu vyhlási za mŕtvu, ak zistí jeho smrť inak. Za mŕtveho súd vyhlási aj nezvestnú fyzickú osobu, ak so zreteľom na všetky okolnosti možno usúdiť, že už nežije.

13. Podľa § 61 CSP, procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

14. Podľa § 63 ods. 1, 2 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

15. Podľa § 65 ods. 1 CSP, právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

16. V preskúmvanej veci odvolací súd dospel k záveru, že právo na užívanie bytu, ktorého sa žalobca domáhal, má svoju majetkovú hodnotu, preto ide o majetkový spor, v ktorom súd v zmysle § 63 ods. 2 CSP pokračuje s dedičmi, resp. právnymi nástupcami strany, ktorá v priebehu konania zomrela. S ohľadom na daný záver si odvolací súd vyžiadal z Okresného súdu Stará Ľubovňa rozhodnutie z dedičského konania po nebohom žalobcovi.

17. Z uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 5D/132/2024 zo dňa 26.05.2025 odvolací súd zistil, že konanie o dedičstve po nebohom žalobcovi bolo zastavené v súlade s ustanovením § 187 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, keďže porúčiteľ (žalobca) nezanechal žiaden majetok. Ako dedičia po porúčiteľovi pritom do úvahy prichádzali jeho dcéry – A. A. E. a G. F., s ktorými odvolací súd pokračuje v konaní, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

18. Po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k vecnej správnosti napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že výrok rozsudku o zamietnutí žaloby je vecne správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti potvrdil postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s konštatáciou súdu prvého stupňa, že žalobca v priebehu konania stratil aktívnu vecnú legitímáciu, čo nevyhnutne viedlo k zamietnutiu žaloby. Svoje rozhodnutie pritom odvolací súd argumentuje nasledovne.

19. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia.

Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo/192/2004).

20. Podľa rozsudku najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29. júna 2010 vyplýva, cit.: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.“

21. V preskúvanom prípade sa žiada zdôrazniť, že právo na užívanie bytu, ktorého sa žalobca domáhal, je právom odvodeným od hmotnoprávneho postavenia žalobcu ako podielového spoluvlastníka k predmetnému bytu. V tejto súvislosti preto nemožno opomenúť rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 3C/10/2023 zo dňa 29.11.2023, z ktorého je zrejmé, že konajúci súd vo vzťahu k prejednáványm nehnuteľnostiam zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán a vysporiadal ho prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovaného, za súčasného uloženia mu povinnosti vyplatiť žalobcovi peňažnú náhradu za ustupujúci spoluvlastnícky podiel. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.02.2024.

22. S ohľadom na vzniknutú situáciu odvolací súd uvádza, že žalobca stratou hmotnoprávneho postavenia spoluvlastníka k prejednáványm nehnuteľnostiam stratil súčasne od toho odvodené právo domáhať sa ich užívania. Vo svetle práva procesného sa na žalobcu hľadí ako na subjekt bez aktívnej vecnej legitímácie na pokračovanie v konaní, čoho dôsledkom môže byť len zamietnutie žaloby, ako to učinil súd prvého stupňa. Vecnú správnosť napadnutého rozsudku pritom nebola spôsobilá spochybníť ani argumentácia žalobcu, že ak by súd o podanej žalobe rozhodol skôr, mohol žalobe vyhovieť. S poukazom na ustanovenie § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, keď predpoklady na zamietnutie žaloby splnené boli.

23. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov prvoinštančného konania považoval odvolací súd za dôvodné napadnutý rozsudok zmeniť postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 388 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu opomenul súd prvej inštancie z úradnej povinnosti skúmať dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by dôvodili žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznať podľa § 257 CSP.

24. Podľa ustálenej súdnej praxe (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010, 3MCdo/46/2012) je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP je pritom možná iba v prípade existencie zákonom bližšie nešpecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane sporových strán.

25. Z komentárov k citovanému zákonnému ustanoveniu vyplýva, že jeho účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených

všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. V sporovom konaní sa povinnosť nahradíť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sice sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu.

26. Z hľadiska okolností stojacich na strane sporu poukazuje odvolací súd na zjavnú nemajetnosť žalobcu, ktorá mala byť podrobená posúdeniu vo svetle ustanovenia § 257 CSP zo strany súdu prvého stupňa. Z obsahu preskúmaného spisu je totižto zrejmé, že žalobca sa v čase podania žaloby nachádzal v ťaživej bytovej situácii, domáhajúc sa pred súdom práva na užívanie bytu, ktorého bol spoluvlastníkom. O nemajetnosti žalobcu pritom svedčí uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 5D/132/2024 zo dňa 26.05.2025, ktoré konštatuje, že žalobca nezanechal svojim dedičom žiaden majetok. Samozrejme, táto okolnosť sa sice preukázala až po vydaní napadnutého rozsudku, no zároveň, žalobca už v konaní pred súdom prvého stupňa tvrdil, že žije ako bezdomovec, prespáva na železničných staniaciach, vo vlakoch a podobne. Rozhodnutím CPP mu bol zároveň priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, pretože bol preukázaný stav materiálnej núdze žalobcu. Reálne pritom hrozilo, že ujma, aká by sa žalobcovi spôsobila uložením mu povinnosti na náhradu trov konania žalovanému, by bola neprímeraná výhode, akej sa by takým rozhodnutím dostalo žalovanému.

27. Nad rámec toho, odvolací súd k okolnostiam danej veci zvyrazňuje, že žalobca podal žalobu ešte dňa 12.10.2022, keď preukázane bol spoluvlastníkom prejednávaných nehnuteľností a na tomto hmotnoprávnom základe sa domáhal práva na ich užívanie. Dôvodnosť skutkových tvrdení žalobcu napokon preskúmaná nebola, keďže žalobca v priebehu konania stratil aktívnu vecnú legitímáciu. Nie je však pritom bez významu, že strata aktívnej vecnej legitímácie bola v prevažnej miere zapríčinená aj konaním žalovaného, ktorý sa podanou žalobou až zo dňa 13.02.2023 domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Hoc žalovaný postupoval pri podaní žaloby celkom oprávnené ako spoluvlastník veci, odvolací súd pritom prihliadol na skutočnosť, že žalobca predmetný byt neužíval, aj keď bol jeho spoluvlastníkom a zrejmé mal na jeho užívaní záujem. Žalovaný ako majoritný vlastník uvedenú situáciu neriešil, a to až do momentu, keď žalobca svoje právo na užívanie bytu neuplatnil súdnou cestou. Zamietnutie žaloby tak bolo aj dôsledkom konania žalovaného, nasledujúceho po začatí konania v preskúmanej veci, pritom žalobca nemohol žiadnym spôsobom správania žalovaného predvídať ani ovplyvniť.

28. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo povinnosťou súdu prvého stupňa prihliadnuť na vyššie zmienené skutočnosti a následne sa v napadnutom rozhodnutí s nimi vysporiadať. Keďže súd prvej inštancie takto nepostupoval, odvolací súd s ohľadom na podané odvolanie žalobcu považoval za potrebné uvedený nedostatok konania pred súdom prvého stupňa odstrániť. Odvolací súd pritom dospel k záveru, že nemajetnosť žalobcu, v spojení s dôvodmi straty jeho aktívnej vecnej legitímácie, boli okolnosťami, ktoré vo vzájomnej jednote boli spôsobilé posúdenia ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov žiadnej zo sporových strán.

29. Vyššie prijatý právny záver pritom odvolací súd aplikoval aj pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, § 257 CSP, v zmysle ktorých odvolací súd žiadnej zo strán sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).